

Nem a Főtér uralma vonz.
Elaggott, terepszín helyek, amik visszavárnak.
Egy hombár, drótkerítés, kiálló csövek.
Ahol a lélek. Csak úgy leng.
Magától.
Nem a Főtér az, ahová jó kiülni.
Ott kilóg, mint szög a zsákból.
A városvégi csonka utcalámpák. Valami tört
arany, ahogy ferdén betűz a nap.

A felhő, ami most eluralja a napnyugati eget,
egy mesterséges halmon ülve is jól
követhető.
Nem a Főtér uralma vonz,
de előbb-utóbb számot kell adnom majd
róla is.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Jánk Károly

Látó Szépirodalmi Folyóirat